

חינוך

מכות במצווה החדשה

מדי סעם מתפרסמת ידיעה על שיטות הוראה מיושנות הנהוגות בכמה מהשיבות. ספר חדש מסביר שיש לשיטת המכות ביסוס תיאורטי.

כאשר הוכה לפני זמן-מה ילד בשיבת תורה והוראה ב"לאביב ונזקק לטיפול רפואי, זורר הדבר סערה. הילד - תלמיד בשיבה - הוכה על-ידי רב וככל הנראה היה מרכזי-מועד תלמידי בשיבה. התגובה הרישמית במוסד הוראה היתה, שהמכות אינן מקור לזכות כשיטה. אך ספר חדש נא לאתרוגה לאור בבני-ברק מ"ז כי לשיטות החינוך המיושמות, המבוססות על הענשה גופית, יש ביסוס תיאורטי רחב. הספר, הכרוך בהידור, נקרא וזו הענשה בחינוך. המקורות

מכשיר המומלץ כמעט פתאום היא "רצועה קטנה", ואילו "בי גדול" אפשר וגם רצוי להכות בגלל עבירות כגון אי-שמירת מוצות או ניבול-פה. וגם בעוון גניבה, חבלה, ביוש, מחלוקת, ו"כדי שירצו ללמוד". פרק אחר מוקדש לשאלה "כמה מכים", ובעניין זה מסכימים כל הפוסקים שרצוי לא להגזים, ובי ספר מופיעים גם כללי והירות. למשל, מספרים מעשה שהיה בי ילד שהיתה לו דלקת כרונית ב"אוזניו והוא הוכה קצת יותר מדי, וגם "קרו מעשים רבים שמישק" פיים גשברו". בלי פסיכולוגיה. לכל העניין הזה יש גם ביסוס אנטרופסיכולוגי. "החינוך", טוען המחבר, "קדם לפסיכולוגיה". והוא מסביר: "מניין לנו שהקטן (התלמיד) זקוק כל הזמן להרגשת נעימות וסיפוק? אולי מחובתנו לפעמים להעציבו... ללמדנו: התוכחה היא דרך החינוך הנכון, אל נרחם יו" תר מדי על ילדינו". ואכן, המחבר יוצא מתוקף נגד השיטות הפסיכולוגיות הגרועות

אנחנו נגד מכות - אומרים בשיבת תורה והוראה בת"א

נהלה הישיבה התכנסה אתמול לדון בהתנהגותו של אחד הרבנים שהיכה תלמיד בן 11.5 ע"ש שמוקד לטיפול רפואי

אם תימך ברעיון, כתב "דעות אחרונות" - לאותו רב, כי נודע, כי "כאשר ראיתי אתמול את

ג. כמה מכים? לשון הרע: "לא יכה אותו המלמד (א) מכת אויב אכזרי, (ב) לא בשוטים, (ג) ולא במקל. אלא ברצועה קטנה. (ו"ד רמ"א) כתב רש"י ב"ב כא. - ברצועות של מנעלים, כלומר מכה קלה שלא יזוק.

ורבנו גרשם כתב: "ברצועה של מנעל הכהו. ואל תכהו יותר מדי, שבשביל רוב ההכאות אין מתפקח, ובלבוש מלכות כתב

12. הכאה

להכאה שלוש מטרות: א. על העבר, לכפר על חטאו וזה שלילי. כי מי נתן בידיו את הסמכות לכך. ב. על העתיד למען לא יוסיף לשגות באיוולתו. על זה יסבו רוב דברנו. ג. הכאה לתלמיד טוב למען ישתפר עוד יותר, זו דרגה גבוהה מאד בחינוך שרק נזכרנה בקיצור. כי רק מעטים יודעים כהנהגה-מלאכה זו.

הערה: דברי ר"ל בענין הכאה שהועתקו להלן, ברובם לא הובררו הלכה למעשה, הדברים נכתבו כדי להראות השקפת חז"ל

קטעים מתוך "שכר והענשה בחינוך" הכאה לתלמיד טוב, למען ישתפר עוד יותר...

גם ההורים כבר שמעו עליהן, הן גורמות נזק לחינוך: "עוד יש מינהג רע בעת שמוליכין הק"ט לבית-המדרש, שמצווים למ"למד בפני הקטן שלא יכו אותו, והקטן שומע שאין לרבו להכותו, אז הוא מוסיף וזון".

דרכי חיים

חקיאת על גדול

צבי ארליך, מלש פרטי

מת"אביב, הוא העומד

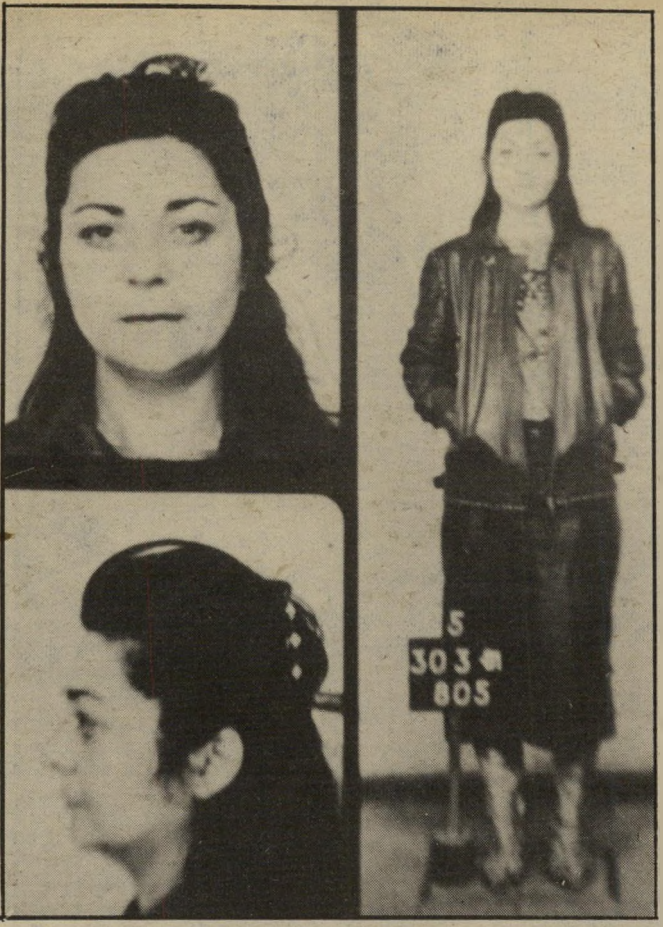
מאתרי החקירות

המלכיות הגדולות

שז החודשים האחרונים.

במישרו של החוקר הפרטי, צבי ארליך, התלפזן אינו חזל לצלצל. אך רוב המטלפנים נענים בשלילה. ארליך מתעסק רק בת"חום צר מאוד של חקירות - (המשך בעמוד 48)

היא היתה הספיקת העיקרית של הדוא"ן בארץ. וכאשר נתכנסה על-ידי המישטרה - היא הסגירה לידיה את הדש

קלדרון נתן לפיס אלפיים דולר כהלואה, וסיס נסע לדרכו. מ"תורכיה התקשר פיס לקלדרון ב"הזמן אותו לבוא לתורכיה. ב"אותו זמן הגיע ללוס-אנג'לס נסים לביא וחיפש מקור פרנסה. הוא התקשר לקלדרון והשניים החלי"טו לעשות את עיסוק הסמים יחד

קלדרון נסע לתורכיה לבדו ו"שם פגש לראשונה את גילה. הוא קנה ממנה שני קילוגרם הרואין, ושלה אותם לארצות-הברית בידי

ההסמים

בלדר אמריקאי בשם ויקטור סמו"אלס. גילה דרשה עבור ההרואין סכום של 20 אלף דולר לקיל"גרם. אך מכיוון שמחירו של ק"ג לוגרם כזה בפאריס הוא בין 100 ו"120 אלף דולר, היתה זו עדיין מציאה גדולה. אולם הבלדר, סמואלס, נעצר בשיקאגו והסס נתפס בידינו. כל מפעלי-הירשת ומפמני-הסם היו מאוכזבים מאוד. אולם הם לא הת"יאשו. כאשר נפגש קלדרון עם גילה בתורכיה, בניסעה הראשונה שלו ביוני 1981, סיפר לה כי גם לביא שותף איתו בעיסוקה, והד"בר עשה רושם גדול על גילה. שמו של נסים לביא הולך לפניו בעולם הפשע, וגילה ידעה על מעלליו ועל השם שיצא לו בע"לם התחנות. היא ביקשה מקל"דרון כי בפעם הבאה ישלח את לביא לתורכיה.

סמים לעצמו. ייתכן שהייתי צריך להרוג אותו אם הייתי מגלה כי גנב, אמר מנדו. זמן מה אחרי הרצח הכפול, כי אשר ביקרה גילה בארץ, היא נעצ"רה. היא ישבה במעצר, צולמה לאלבום המישטרה, ואחר-כך שו"רה במסתייע ועזבה את הארץ. מאז לא שבה לכאן. מקורות מוסמכים אומרים כי כאשר נחקרה, גילה גילה למיש"טרה את כל הידוע לה על רשת הסמים של שמעיה אנג'ל ועל ה"רצח, ובעיקבות גילריה עלתה ה"מישטרה על עיקבות הנאשמים העומדים כיום לדין, שמעיה, אשר תו שרה אנג'ל וחיים שושן.

עסקים חובקי עולם

ג' ידה בת 39 היא סוחרת ואשת-עסקים ממולחנת. היא היתה כנראה ספקית ההרואין ה"עיקרית לישראל בשנים האחר"רות. נות, אך היא לא הסתפקה רק ב"מכירת סמים לישראל. לפי עו"ד תו של צ'ורג' דאפילד, בלדר ה"הרואין של רוני קלדרון, סיפקה גילה את ההרואין גם לרשת זו, שהעבירה סמים לאירופה ולא"ר צות-הברית. לדברי דאפילד נוצר הקשר בין גילה לקלדרון בלוס-אנג'לס. או"רז תורכי בשם פיס, ביקר בח"נות-נעליים של ישראלי בשם מו"סי לוי בלוס-אנג'לס, והציע לו סמים. פיס אינו דובר אנגלית, ונערכה פגישה משותפת בין פיס, לוי וקלדרון. הוסכם כי התורכי יספק להם קילוגרם הירואין תמו"רת 15 אלף דולר.

היא לא אשה, היא שטן, אומרים מכריה של גילה אובק. אפילו חבריה מה"עולם התחתון פחדים פחד-מוות. הם משוכנעים כי היא מסוגלת למכור הרואין לחבריה ואחר-כך להסגיר אותם לידי המישטרה. גילה היתה ספקית ההרואין ל"רשת-הסמים של שמעיה אנג'ל, ישראל ישורון ומישל נחמיאס, בלדרים שונים ושלחו מישראל לתורכיה ושם קבלו את הסם מ"ידי גילה. נחום ("מנדו") קלימון, עו"ד-המדינה במישטרה הרצח הכפול מס' 2, העיד במישפט וסיפר כי נסע לתורכיה, נפגש עם גילה ועם בעלה ג'לל, הביא לישראל קילוגרם הרואין, הוא סיפר כי ב"פעם אחרת נסע שוב לתורכיה כדי להביא לה כסף.

הבלדרית האחרונה היתה תגית ולדמן. תגית הביאה מתורכיה ק"ג לוגרם הרואין ונתפסה עם הסם בנמל-התעופה. מעצרה עורר את חששם של ראשי רשת-הסמים. הם פחדו כי תגית, שהיא נק"ר מנית, תישבר בקלות ותסגיר את מפעליה. כדי למנוע מהמישטרה להגיע לראשי הרשת, החלט ל"ר צוות את מפעליה הישריים של תגית, מישל נחמיאס ושלמית ש"לי. אחת השמועות הרווחות בעו"ר למהתחתון אומרת, כי הקורב"נות נרצחו בגלל גילה אובק. לפי שמועה זו גילתה סוחרת-הסמים לישראלים כי מישל מדעל ולוקח לעצמו חלק מהסם, וזאת בעצם היתה סיבת הרצח. על מיקרה ד"מה סיפר מנדו בעדותו במישפט. הוא העיד כי נשלח על-ידי ישו"רן לצרפת כדי לברר אם שימעות ("שפיגלר") בן-דייד מועל וגונב

סם נחות - טוב לישראל

ב פפטמבר 1981 באו קלדרון ולביא לתורכיה כדי לעשות עיסקה נוספת עם גילה. אך לא"ב נחם הרבה, מכיוון שהדבר היה בראש-השנה, לא היו גילה ובע"לה בתורכיה. הם יצאו לחופשת-חג. קלדרון ולביא חיכו להם ב"כליון-עיינים עד שתורו. הם קנו הרואין מגילה ומכרו אותו בג"ר מניה. הפעם היו להם רוחיים גו"ר לים והם תיכננו את העיסקה ה"באה. בנובמבר רכשו לביא וק"ל דרון עוד קילוגרם וחצי הרואין מגילה, ושני בלדרים ישראליים הבריתו אותו לפאריס. אולם מייד הסתבר לקלדרון כי החומר אינו